

ΓΡΑΦΕΙΑ  
ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ  
ΕΝ ΤΗ ΑΚΑΔΗΜΕΙΑ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ  
«ΠΑΤΡΙΩΝ»  
ΟΔΟΣ ΝΙΚΗΦΟΡΟΥ 3Α  
ΤΗΛΕΦ. 582

# ΤΑ ΠΑΤΡΙΑ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΤΗΣ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΠΑΤΡΙΩΝ ΑΜΥΝΗΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ  
ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΕΚΤΥΠΟΥΤΑΙ  
ΕΙΣ 20,000  
ΑΝΤΙΤΥΠΩΝ  
ΔΙΑΝΕΜΕΤΑ  
ΔΩΡΕΑΝ

Ἐκδιδόμενον τῇ ἐπιμελείᾳ ἐπιτροπῆς ἐκ τῶν κ. κ. Γ. Ν. Χατζιδάκι, Κ. Γ. Ζηρίου καὶ Ι. Μ. Δαμβέργη διευθύνοντος.

## ΟΙ ΜΕΛΛΟΝΤΕΣ ΑΓΩΝΕΣ

Ἐλέχθη καὶ ἐδημοσιεύθη μάλιστα εὐφρόμως, ὅτι ἀδελφοί, κατοικοῦντες εἰς Ἑλληνικὰς χώρας, αἰτίνες μετὰ τὴν συνομολόγησιν τῆς εἰρήνης θὰ ἐπεδικάζοντο οὐχὶ εἰς τὸν νόμιμον αὐτῶν κύριον, ἀλλ' εἰς ἄλλον ἐκ τῶν συμπολεμησάντων πρὸς ἀποδιώξιν τοῦ τυράννου, ἀδελφοὶ περιπόθητοι, μὴ στέργοντες νὰ τεθῶσιν ὑπὸ νέον ξένον ζυγόν, θὰ ἐξεπατρίζοντο καὶ θὰ μετῴκουν εἰς τὰς Ἑλληνικὰς κτήσεις, οἷον διὰ μαρτυρούμενοι καὶ μὴ ἀναγνωρίζοντες τὰς ἀποφάσεις, ἃς ἡ πατρίς θὰ παρεδέχετο νὰ λάβῃ καὶ συνυπογράψῃ μετὰ τῶν ἄλλων βαλκανικῶν κρατῶν.

Τὸ ἐναντίον ἀκριβῶς ἂν ἐπρόκειτο νὰ συμβῇ θὰ ἦτο πράγματι μεγάλη ἐθνικὴ ὑπηρεσία καὶ βοήθεια. Μετὰ τὴν διανομὴν τῶν χωρῶν, ἐξ ὧν ἀποδιώχθη ἡ ἡμισέληνος, φυσικὸν εἶναι ν' ἀρχίσῃ ἐν αὐταῖς νέος ἀγὼν ἀμίλλης καὶ εἰρηνικῆς ἐπικρατήσεως, δι' ἐφοδίων εὐγενεστέρων ἀπὸ τὸν χάλυθα καὶ τὴν πυρίτιδα, εἰς τὸν ἀγῶνα δὲ τοῦτον τὸ Ἑλληνικὸν γένος ἀπέδειξεν ὅτι δικαιοῦται νὰ ἔχῃ τὴν ἀσφαλεστέραν τῶν πεποιθήσεων. Ἀντὶ ἐκπατρισμοῦ καὶ ἐγκαταλείψεως τῶν ἐπαλξεων, ἐν αἷς ἡ δρᾶσις ἡμῶν ὑπῆρξε πάντοτε ζηλευτὴ καὶ νικηφόρος, τούναντίον παγίωσις καὶ ἐνίσχυσις ἀρμόζει, ὅπως καὶ κατὰ τοὺς διεξαχθεσμένους εἰρηνικοὺς ἀγῶνας συνεχίσῃ τὰς νίκας τοῦ τοῦ Ἑλληνικὸν πνεῦμα καὶ διὰ τῆς μεγάλης αὐτοῦ ἠθικῆς ἐπιβολῆς ἐξακολουθήσῃ ἀσχοῦν ἐν μείζονι μοίρᾳ τὴν ἀγαθοποιὸν καὶ εὐεργετικὴν αὐτοῦ ἐπίδρασιν. Ἀντὶ ἐκπατρισμοῦ παλινδρόστησις ἀρμόζει καὶ ἀποικισμὸς καὶ ἐνδυνάμωσις τῶν ἀσθενεστέρων πρὸς ἀδιέκοπον συνέχισιν τοῦ ἐξανθρωπιστικοῦ ἔργου, ὅπερ ἐτάχθη ἄνωθεν ὡς κληρὸς τοῦ Ἑλληνισμοῦ.

Οὐχὶ ὡς πατριωτικὸν ἔργον ἄρα, ἀλλὰ ὡς λιποταξίαν μᾶλλον θὰ ἐδικαιούμεθα νὰ χαρακτηρίσωμεν τοιαύτην τιὰ τυχὸν ἀπόφασιν, ὡς παραίτησιν πατροπαραδότων δικαίων, ὡς ὁμολογίαν ἡττης πρὸ τῆς συνάψεως οἰαςδὴ ποτε μάχης, ὡς ἀναγνώρισιν τέλους δικαιωμάτων καὶ ὑπεροχῆς, ἅτινα θὰ ἐψεύδετο ἂν παρεδέχετο ἡ ἐθνικὴ ἡμῶν συνειδήσις.

Ἀφοῦ δὲ ὑπὸ τὸν ἀπαισιώτερον τῶν κατακτητῶν, κρατήσαν πάσας τὰς θέσεις τοῦ καὶ παραμεῖναν ἀκλόνητον εἰς τὰς ἐπαλξεις τοῦ τοῦ Γένος ἡμῶν, πανθομολογουμένην ἐτήρησε καὶ ἐν αὐτῇ τῇ ζοφερωτέρᾳ δουλείᾳ τὴν ἠθικὴν αὐτῶν κτῆσιν καὶ δεσποτείαν, διατὶ θὰ ἡκρωτηρίαζεν αὐτὴν σήμερον, ὅτε μέγα μέρος αὐτοῦ ἐλευθέρων καὶ ἰσχυρὸν πρωτοστατεῖ καθ' ὅλην τὴν Ἀνατολὴν εἰς πάντα εὐγενῆ ἀγῶνα καὶ διδάσκει τὸν πολιτισμὸν καὶ ἐπικρατεῖ κυριολεκτικῶς δι' ὅλων τῶν κλάδων, δι' ὅν ἡ πρόοδος διανέμει εἰς τοὺς λαοὺς τὴν τιμὴν καὶ τὴν εὐημερίαν;

## ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακὴ πρὸ τῶν Φώτων

(Μάρκου. 1, 1—8).

Κείμενον.

1 Ἀρχὴ τοῦ 2 Εὐαγγελίου Ἰησοῦ Χριστοῦ, υἱοῦ τοῦ Θεοῦ. Ὡς γέγραπται 3 ἐν τοῖς Προφήταις, ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω τὸν 4 Ἀγγελόν μου πρὸ προσώπου σου, ὃς κατασκευάσει τὴν ὁδὸν σου ἔμπροσθέν σου· φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἐτοιμάσατε τὴν ὁδὸν Κυρίου, εὐθείας ποιεῖτε τὰς τρίβους αὐτοῦ. 5 ἐγένετο Ἰωάννης βαπτίζων ἐν τῇ ἐρήμῳ καὶ κηρύσσων 6 βάπτισμα μετανοίας εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν· καὶ ἐξεπορεύετο πρὸς αὐτὸν πᾶσα ἡ Ἰουδαία χώρα καὶ οἱ Ἱεροσολιμίται, καὶ ἐβαπτίζοντο πάντες ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ποταμῷ ὑπ' αὐτοῦ ἐξομολογούμενοι τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν, ἦν δὲ Ἰωάννης ἐνδεδυμένος 7 τρίχας καμήλου, καὶ ζώην δερματίνην περὶ τὴν ὀσφύν αὐτοῦ καὶ ἐσθίων 8 ἀκρίδας καὶ μέλι 9 ἄγριον, καὶ ἐκήρυσσε λέγων, ἔρχεται 10 ὁ ἰσχυρότερός μου ὀπίσω μου, οὗ οὐκ εἰμὶ ἰκανὸς κύψας αὐτοῦ ἵμάντα τῶν ὑποδημάτων αὐτοῦ, ἐγὼ μὲν ἐβάπτισα ὑμᾶς ἐν ὕδατι, αὐτὸς δὲ βαπτίσει ὑμᾶς ἐν πνεύματι ἀγίῳ.

Συμειώσεις.

1) Ἀρχὴ τοῦ Εὐαγγελίου... ὡς γέγραπται...=Τὸ Εὐαγγέλιον περὶ τοῦ Ἰησοῦ ἄρχεται συμφώνως τοῖς γεγραμμένοις ὑπὸ τῶν προφητῶν ἂν. Ἐκεῖνου, ὅστις ἀπεστάλῃ ἄγγελος πρὸ προσώπου Κυρίου εἰς τὴν προτοίμασιν τὴν εἴσοδον τοῦ Σωτῆρος εἰς τὸν κόσμον. 2) Εὐαγγέλιον=ἀγαθὴ καὶ εὐχαρίστου ἀναγγελίας τῆς εἰς τὸν κόσμον ἐλευσεως τοῦ Σωτῆρος. 3) Ἐν τοῖς προφήταις=Μαλαχίᾳ, 3, 1—4) Ἀγγελόν μου=τὸν μηνυτὴν, τὸν ἀπεσταλμένον, τὸν Πρόδρομον. 5) Ἐγένετο Ἰωάννης=ἀρχὴ τοῦ Εὐαγγελίου, βαπτίζων καὶ κηρύσσων. 6) Βάπτισμα δι' οὗ διὰ τῆς μετανοίας μεταμελούμενος ὁ βαπτιζόμενος διὰ τὰς παρελθούσας ἁμαρτίας αὐτοῦ ἀπεφασίς νὰ παύσῃ ἁμαρτανῶν. 7) Τρίχας καμήλου=ἐνδυμα ἐκ τριχῶν καμήλου κατεσκευασμένων. 8) Ἀκρίδας=τὸ γνωστὸν ἔντομον, τὴν ἀκρίδα, ἣν καὶ σήμερον ἐτι εἶχον τροφὴν οἱ πένεστοι ἐν Ἀραβίᾳ. 9) Μέλι ἄγριον=τὸ ὑπὸ μελισσῶν οὐχὶ ἐν κυφέλαις, ἀλλ' ἐν σχισμαῖς πετρῶν καὶ δένδρων ἐναποτιθέμενον. 10) Ὁ ἰσχυρότερός μου κλπ.=τὸ πρὶν ὄν ὁ κηρύγματος τοῦ Ἰωάννου, τὸ προτοίμαζον τὴν ὁδὸν τοῦ Κυρίου.

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΑ ΔΙΔΑΓΜΑΤΑ

## ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΒΑΠΤΙΣΜΑ

Ἐκ τῆς πρὸς τὸν Τίτον Ἐπιστολῆς Β' 11—14 Γ'. 4—7

Ἐν τῇ πρὸς Τίτον, τὸν Ἐπίσκοπον Κρήτης, Ἐπιστολῇ αὐτοῦ ὁ Ἀπόστολος Παῦλος ὑποδεικνύων τὸ διὰ τοῦ Χριστιανισμοῦ ἐπιτελεσθέν ἔργον τῆς σωτηρίας, διδάσκει, ὅτι τοῦτο ἀπέβη εἰς πάντας ἀνεξαιρέτως τοὺς ἀνθρώπους σωτήριον, Ἀλλ' ἡ σωτηρία αὕτη δὲν εἶναι ἐξωτερικὴ. Ὁ σκοπὸς τῆς ἐπιφανείας ἐν τῷ κόσμῳ αὐτῆς εἶναι ὅπως οἱ ἀνθρώποι

Ο ΖΗΔΡΟΣ

ἀποβάλλοντες τὴν ἀσέβειαν, ἥτοι τὴν ψευδῇ θρησκείαν καὶ τὰ πονηρὰ δόγματα, ἀπορρύνουσι πᾶν κακόν, πάσας τὰς σαρκικὰς ἐπιθυμίας, ζήσωσι εὐσεβῶς, σωφρονῶς καὶ δικαίως ἐν τῇ παρούσῃ ζωῇ, ἐπὶ τῇ ἐλπίδι τῶν μελλόντων αἰώνων ἀγαθῶν. Ἀποδεχόμενοι οἱ πιστοὶ τὴν πρώτην ἐπιφάνειαν τῆς χάριτος ἀπεκδέχονται καὶ τὴν δευτέραν, ἥτις εἶναι ἐπιφάνεια τῆς δόξης τοῦ μεγάλου Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἡδόκησεν ὁ Κύριος ἵνα προσενηκῶν ἐαυτὸν θυσίαν λυ-  
τρώσῃ ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἀνομίας καθόλου καὶ καταστήσῃ  
ἡμᾶς δι' ἐαυτὸν λαὸν ἐξάιρετον, οἰκεῖον, ἐκ περισσοῦ ἀγαπώ-  
μενον, ἐκ πολλῶν ἐκλελεγμένον, ἀγαπητὸν καὶ ἰδιόκτητον.  
Οἱ δὲ Χριστιανοὶ ὡς ἐκλεκτὸς λαὸς τοῦ Θεοῦ, εἰς ὃν ἐπέ-  
δείχθη ἡ θεία ἀγαθότης, διὰ τῆς ἐπιφανείας τῆς χάριτος  
ἔχουσιν ἰδιαίτερα καθήκοντα πρὸς τὸν Θεὸν καὶ ὀφείλουσι νὰ  
ᾤσιν ζηλωταὶ τῶν καλῶν ἔργων, ἀνταποκρινόμενοι πρὸς τὸ  
ὅσιν ἐν τῷ ἔθνισμῳ δι' αὐτοὺς ἐπιτελεσθὲν ἔργον τῆς χάριτος. Ἐν τῷ ἔθνισμῳ  
διὰ τὴν ἐπιτελευτήν τὴν ἀληθῆ Θεὸν, ἦσαν ἀπειθεῖς, μὴ  
διατελοῦντες ἡγνούον τὸν ἀληθῆ Θεόν, ἦσαν ἀπειθεῖς, μὴ  
ὑποτασσόμενοι εἰς τὴν συνείδησιν, πλανώμενοι καὶ ἀποκλι-  
νόντες ἀπὸ τῆς εὐθείας ὁδοῦ τῆς ἀληθείας καὶ τῆς ἀρετῆς,  
δουλοῦντες εἰς ἐπιθυμίας ποικίλων ἡδονῶν, ἐν μοχθηρίᾳ καὶ  
σθόνῳ διάγοντες, στυγητοὶ καὶ μισῶνται.

φθόνῳ διακόντες, συνητοὶ καὶ μιμηταὶ τῶν ἀγαθῶν.  
'Αλλ' ἐπεφάνη ἡ φιλανθρωπία τοῦ Θεοῦ, διὰ τῆς ἐναν-  
θρωπήσεως τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, πρὸς σωτηρίαν  
τῶν ἀνθρώπων, οἵτινες ἐγένοντο μέτοχοι αὐτῆς οὐχὶ κατὰ τὰ  
ἔργα αὐτῶν, ἀλλὰ κατὰ τὸ τῆς θείας χάριτος ἔλεος κατέστη  
δυνατὸν ὃ ἀπαλλαγῶσιν ἀπὸ τῆς κακίας. Ὁ τρόπος τῆς  
ἀπαλλαγῆς ταύτης εἶναι τὸ ἅγιον βάπτισμα, διὰ τοῦ ὁποῦ  
θανατοῦνται ὁ παλαιὸς ἄνθρωπος μετὰ τῶν ἁμαρτιῶν καὶ  
ἐπιθυμιῶν αὐτοῦ, ἀνχγεννώμενος εἰς νέον ἄνθρωπον διὰ τοῦ  
ἀγίου Πνεύματος.

Οὕτω λοιπὸν διὰ νέας δημιουργικῆς ἐνεργείας τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ βαπτίσματι ἐπιτελεῖται τὸ ἔργον τῆς σωτηρίας. Ὅχι δὲ μόνον διὰ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἀναπλάσσει ἡμᾶς ὁ Θεός, ἀλλὰ καὶ καθαρίζει πληροῖ ἡμᾶς τῆς χάριτος τοῦ ἁγίου Πνεύματος, διὰ τοῦ μεσίτου ἡμῶν πρὸς αὐτόν, τοῦ προξένου πάντων τῶν ἀγαθῶν Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἡ κληρονομία τῆς ἐλπιζομένης, ἥτοι μετὰ βεβαιότητος πιστευομένης αἰωνίου ζωῆς ἐπέρχεται ὡς ἀποτέλεσμα τῆς δικαιοσύνης ἡμῶν, ὅχι πάλιν διὰ τῶν ἰδίων ἡμῶν ἔργων ἀλλὰ διὰ τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ.

*\*Ὡστε παντελῶς ἐν ὁλέθρῳ διατελοῦντες ἐκτός τοῦ Χριστι-  
ανισμοῦ, πρὸ τῆς ἐπιφανείας τῆς χρηστότητος καὶ φιλαν-  
θρωπίας τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Θεοῦ, διὰ τῆς ἐνανθρώπησες  
τοῦ Κυρίου, ᾗδε θείῃ ἐλεεί εἰς σωτηρίαν καθητήσαμεν καὶ  
ἀπεκδέχομεθα τὴν μέλλουσαν αἰωνίαν ζωήν. Ταύτης ὅμως  
ἄξιτοι δυνάμεθα νὰ καταστῶμεν ἐάν μετὰ τὴν διὰ τοῦ βαπτί-  
σματος ἀναγέννησιν καὶ ἀνάπλασιν, δικτηρήσωμεν τὰ σωτη-  
ρια ἀποτελέσματα τῆς ἐν ἡμῖν χάριτος τοῦ Θεοῦ, ζῶντες  
βίον ἀνόλογον πρὸς αὐτά, ἐάν ἐπιδιώξωμεν, τὸν σκοπὸν τῆς  
σωτηρίας δι' ἔργων ἀγαθῶν. Δὲν εἶναι δυνατόν νὰ σωθῶμεν  
μόνον καὶ μόνον διότι ἐβαπτίσθημεν καὶ ἐπιστεύσαμεν εἰς τὸν  
Θεόν· ἀπαιτεῖται διὰ τῆς προσωπικῆς ἡμῶν ἠθικῆς ἐνεργείας  
νὰ πραγματοποιήσωμεν δι' ἡμᾶς αὐτούς τὸν σκοπὸν τῆς σω-  
τηρίας.*

Ἦνα πουλάκι κάθουνταν στοῦ Ζήθρου τὸ κεφάλι.  
 Δὲν ἔλαλοῦσε σὰν πουλί, σὰν ὅλα τὰ πουλάκια,  
 Μόν' ἔλαλοῦσε κ' ἔλεγεν ἀνθρωπινῇ λαλίτσα.  
 »Ζήθρὸ μ' εἰοῦ ἦσουν φρόνιμος, ἤσουν παλληκάρι,  
 Εἰς τὴν κλεψιά κι' ἀρματωλιά καὶ σ' ὅλα τὰ πρωτάτα.  
 Ἦσουν καὶ πρῶτος ἑπαρχος σ' ὅλα τὰ μοναστήρια,  
 Κι' ὅσα βουνὰ περπάτησες, ὅλα βοτάνια τᾶχουν.  
 Δὲν τῶξες κακόμοιρη, νὰ φῶς νὰ μὴν πεθάνης.»  
 »—Τί ἔλες πουλί, κακὸ πουλί, γιατί μὲ καταριέσαι ;  
 Σαράντα χρόνους ἔζησα ἀρματωλὸς καὶ κλέφτης.  
 Τὸ χάρο δὲ φοβήθηκα, τὸ χάρο δὲ φοβοῦμαι.  
 Κι' ἄλλους σαράντα νᾶζουσα, πάλι θεὸς νὰ πεθάνω.  
 Κι' ἂν θὰ πεθάνω, μπρὲ πουλί, δὲν τῶχω πῶς πεθαίνω  
 Μὲν τῶχω σὲ παράπονο καὶ γιὰ ἄντροπὴ μεγάλη,  
 Ποῦ θὰ τὸ μάθουν τὰ σκυλιά, νὰ πάντῃν Ἑλασσῶνα  
 Νὰ μοῦ χαλάσουν τὰ χωριά τὰ ἔρμα βιλαέτια.  
 Παρακαλῶ τὴ συντροφιά κι' ὅλα τὰ παλληκάρια  
 Νὰ μοῦ ἴγνοῦσατοὺν τὸ σπιτί μου, τὴν δόλια μου γυναῖκα.  
 Νὰ μοῦ τυττάζουν τὸ παιδί, τὸ μαῦρο τὸ Δημήτρη,  
 Ποῦναι μικρὸ κι' ἀνῆλικο κι' ἀπὸ κλεφτιά δὲ ξέρει.»

ΤΑ ΕΠΙΣΗΜΑ ΨΕΥΔΗ  
ΚΑΙ ΤΑ ΟΛΕΘΡΙΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΑΥΤΩΝ

Εἰς τὸ βιβλίον ἐκεῖνο, εἰς τὸ ὁποῖον ἀπὸ τετρακοσίων καὶ ἐπέκεινα ἐτῶν διδάσκονται οἱ Κρήτες τὴν ἵπποτικὴν ἀνδρείαν καὶ τὸν ἀγνὸν ἔρωτα, λέγω τὸν Ἑρωτόκριτον, παρουσιάζεται ὁ Κρητικὸς Χαρίδημος λέγων πρὸς τὸν ἀντίπαλόν του Σπιδολέοντα τὰ ἑξῆς σπουδαιότατα : Κ' εἴν' ἐντροπή σου, κάτεχε, τὰ ψέματα νὰ λέγῃς... Τὸ πρῶτο πράμα τῆς τεμῆς εἶναι εἰς τὸν ἀνδρειωμένο νὰ μὴν τὸν εὗρουσι ποτὲ σὲ ψέμα κομπωμένο . Μὰ τοῦτο 'ναὶ τὸ φαγητὸ (δηλ. τὸ ψεῦμα) ποῦ τρώγει καὶ χορταίνει ὁ καυχησάρης κι' ὁ δειλὸς εἰς ὅποιον τόπον πηγαίνει.

Οἱ στίχοι οὗτοι τοῦ νεοελληνικοῦ Ὅμηρου, ὅπως ἐχαρ-  
κτῆρισεν ὁ ἀοιδίμος Κοραΐς τὸν ποιητὴν τοῦ Ἑρωτοκρίτου,  
ἔρχονται κατ' αὐτὰς συχνότατα εἰς τὸν νοῦν μου, ὅσάν τις ἀ-  
ναγινώσκω τὰς ἀναγγελλομένας ὑπὸ τῶν Τούρκων νίκας τοῦ  
στρατοῦ καὶ τοῦ στόλου των.

Τὸ φαινόμενον τοῦτο γεννᾷ ἀπορίαν καὶ κατὰ πλῆξιν οὐχὶ τὴν τυχοῦσαν· διότι οἱ ψευδόμενοι τοιοῦτο τρόπον δὲν εἶναι χυδαῖος καὶ ἀμαθὴς ὄχλος, ὅτε θὰ ἡδύνατό τις νὰ παραβλέψῃ, ἀλλ' οἱ λογιώτεροι καὶ ἐπισημότεροι τοῦ ἔθνους καὶ τοῦ Κράτους τῶν Τούρκων. Αὐτὸς ὁ πρόεδρος τῆς Βουλῆς δὲν ἐδίστασε πέρυσιν ἐν συνεδρίᾳ τῆς Τουρκικῆς Βουλῆς νὰ ἀναγγεῖλῃ ἐπισήμως ἀπὸ τοῦ βήματος δὲν ἐνθυμοῦμαι ποῖαν μεγάλην καὶ περιφανῇ νίκην τοῦ ἐνδοξοῦ, ὅπως ἔλεγεν, ὀθωμανικοῦ στρατοῦ ἐν Ἀφρικῇ ἐναντίον τῶν Ἰταλῶν, καθ' ἣν ὁ δυστυχὴς στρατὸς οὗτος κατεδιώκετο δίκην προβάτων. Αὕτῃ ἡ Διοίκησις ἐν ταῖς ἐπαρχίαις τοῦ Κράτους, τοῦτου ἐτοιχοκόλλα καὶ οὕτως ἐδημοσίευσεν ἐπ' ἐσχάτων ἐπίσημα τηλεγραφήματα ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, δι' ὧν ἀνηγγέλλετο εἰς τὸ Κοινὸν ὅτι ἐνδοξος Τουρκικὸς στρατὸς ἐνίκησε καὶ κατετρόπωσε τὸν Ἕλληνα, ὅτι τὰρὰ εὐρίσκεται ἔξω τῶν Ἀθηνῶν, ὅτι συν

ΤΟΥΤΩ ΝΙΚΑ (α')

Φιλοπατρία.

λαβόν αἰχμάλωτον καὶ αὐτὸν τὸν Διάδοχον, ὅστις καὶ ἔ-  
λαιεν, ὅτι καὶ ὁ Ἑλληνικὸς στόλος κατεστράφη ὑπὸ τοῦ  
Τουρκικοῦ, τὸν Ἀβέρωφ μάλιστα ἔδραυν δι' ἐνὸς χονδροῦ  
τοῖνου καὶ ἔσυραν εἰς Κωνσταντινούπολιν. Ταῦτα καὶ ἄλλα  
τοιαῦτα ἦ καὶ τερατωδέστερα ἀνεκοῖνου αὐτῇ ἡ Κυβέρνησις  
εἰς τὸν δυστυχῆ καὶ ἀμαθῆ λαὸν καὶ οὕτως τὸν ἡπάτα καὶ  
κοιμίζεν αὐτόν! Ὅποση διαφορὰ μεταξὺ τῆς ἀνηθικοῦ Κυ-  
βερνήσεως ταύτης καὶ τοῦ Μεγάλου Φρειδερίκου, ὅστις κα-  
τόπιν μεγάλης ἡττης ἔγραψε φανερά πρὸς τὴν Βασιλίσσαν  
τὸ θαυμάσιον ἐκεῖνο: «Τὸ πᾶν ἀπώλειο πλὴν τῆς τιμῆς!»  
Καθὼς καὶ μεταξὺ τῆς Τουρκικῆς ταύτης ψευδολογίας καὶ  
τῆς εἰλικρινείας καὶ φιλαλληθείας τῶν Ρώσων, οἵτινες κατὰ  
τὸ 1877 ἀνῆγγελλον παρρησίᾳ εἰς ὅλον τὸν κόσμον οὐ μόνον  
τὰς πολλὰς νίκας ἀλλὰ καὶ τὰς ὀλίγας ἡττας αὐτῶν. Βλέ-  
πετε, ἐκεῖνοι δὲν ἐφοβοῦντο τὴν ἀλήθειαν! Διότι βέβαια ἀ-  
παιτεῖται γυναικότης, ἵνα τις ὁμολογήσῃ ὅτι ἐνίκηθη, ἀλλὰ  
τοῦτο εἶναι καθῆκον τιμῆς παντὸς τιμίου ἀνθρώπου, ἰδιαιτέ-  
ρας δὲ παντὸς ἐπίσημον ἀξίωμα ἔχοντος καὶ πρὸ πάντων  
τοῦ ἐπισημοτάτου ἀπάντων, αὐτοῦ τοῦ Κράτους!

Ἡ ἐναντία δὸς φέρεי πάντοτε εἰς δέλεθρα ἀποτελέσματα, διότι ἐν πρώτοις διαφθείρονται οἱ πολῖται τοῦ τοιούτου Κράτους· διότι κατ' ἀρχαῖον ἄξίωμα οἱ ἀρχόμενοι πάντοτε μιμοῦνται τοὺς ἀρχοντας. Λοιπὸν μαυθάνουν καὶ οὗτοι νὰ ψεύδωνται καὶ ἀπατῶσιν ὅλως διόλου ἀυστολῶς καὶ ἀλλήλους καὶ τοὺς ἄλλους καὶ αὐτὸ τὸ Κράτος. Καὶ ἀληθῶς ὁ Τοῦρκος οὐ μόνον δὲν αἰσχύνεται, ὁσάκις ἐξελεγχθῇ ψευδόμενος, ἀλλὰ καὶ χαίρει καὶ γελᾷ ὅτι κατώρθωσε διὰ τῶν λόγων καὶ τῶν ὅρκων αὐτοῦ νὰ ἀπατήσῃ τὸν ἄλλον καὶ ἰδίᾳ τὸν Χριστιανόν ! Ὑπεῖται, ὡς εἶναι φυσικόν, καὶ εἰς αὐτὸ τὸ Κράτος, δηλ. εἰς τοὺς δευθύνοντας αὐτό, καὶ εἰς τοὺς ἀρχοντας οὐδεμίαν ποτὲ παρέχουσι πίστιν οἱ ἀρχόμενοι, οἱ πολῖται. Ἀποτελεῖται κατὰ ταῦτα ἐν τῷ Κράτει τούτῳ μία κοινωνία ἀνθρώπων, ἐν ἣ ἕκαστος ἀγωνίζεται δικαίως καὶ ἀδίκως ὑπὲρ ἑαυτοῦ καὶ ὑπὲρ τοῦ συμφέροντός του, οὐδεὶς δὲ φροντίζει ὑπὲρ τοῦ ὅλου. Καὶ τρίτον ἔρχεται ἡ καταφρόνησις τοῦ ἄλλου κόσμου. Ἰδοὺ τί ἔγραφε χθὲς ἀκόμη ὁ πρῶην πρωθυπουργός τῆς Ἰταλίας Λουστατῆν : « Περὶ τῆς Τουρκίας ἀποφεύγω νὰ κάμω λόγον » αὕτη ἀπόλεσις τὰς συμπαθείας τοῦ κόσμου ἀφ' ἧς οἱ Νεότουρκοι ἠπλῆσαν τὸν λαοὺς διὰ προγραμματικῶν θρησκευτικῆς καὶ διοικητικῆς ἐλευθερίας, τὰ ὁποῖα προγράμματα ἀναίσχυντως κατεπάτησαν. Ἡ Τουρκία εὐτηρίζεται ἐπὶ μόνῃς τῆς στρατιωτικῆς ἰσχύος, οὐχὶ δὲ ἐπὶ τῆς ἠθικῆς δύναμειος κλπ. » Ὡς ἕκαστος βλέπει, τὰ ἐπίσημα καὶ ἀναίσχυντα ψεῦδη τῶν ἀρχόντων διέφθειραν μὲν ἐσωτερικῶς τὸ Κράτος, δηλ. τοὺς πολίτας καὶ τὰ πάντα, κατέρριψαν δὲ ἠθικῶς αὐτὸ εἰς τὰ ὅμματα τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου, καὶ τὴν ἠθικὴν ταύτην πτώσιν ἡκολούθησε ταχέως καὶ ἡ πολιτικὴ. Διότι πάντοτε καὶ πανταχοῦ παρατηρεῖται ὅτι ὅταν τι καθεστὼς, ὅταν τις ἀρχὴ ἢ πρόσωπόν τι καταπέσῃ ἠθικῶς, ταχέως καταπίπτει καὶ πραγματικῶς.

Ταῦτα συνέβησαν ἐπ' ἐσχάτων ἐνώπιον ὅλου τοῦ κόσμου καὶ πᾶς φρόνιμος ἄνθρωπος ὀφείλει βλέπων τὰ διδασκτικώ-  
τατα ταῦτα νὰ φροντίζῃ νὰ διορθώῃ τὸν βίον του καὶ τὸ  
ἔθνος του, τὸ Κράτος του, καὶ τοιοιτοτρόπως στηρίξῃ ἑαυ-  
τὸν καὶ τὴν πατρίδα του ἐπὶ τῆς ἠθικῆς βάσεως καὶ τῆς  
ἐκτιμήσεως ὅλου τοῦ Κόσμου. Διότι μόνον ὁ ἐπὶ τοιαύτης  
βάσεως στηριζόμενος εἶναι ἀληθῶς ἀσφαλής, πᾶς δὲ ἄλλος  
κτιῖται κατὰ τὴν παροίμειαν ἐπὶ τῆς ἄμμου. Ὅρα καὶ τοὺς  
Τούρκους!

Ἐν τῷ συνεδρίῳ τῶν Ἀνατολικῶν τῷ κατὰ τὸ παρελθόν ἔαρ συνεελθόντι ἐν Ἀθήναις ἀνὴρ τις, Ἑλληνας, ὡς ἔλεγεν, ἀναμφιβόλως δὲ ἀργυρώνητος, ὑπηρετὴς μισσηλληνικῆς τιнос προπαγάνδας ἐν τῇ ἡμετέρᾳ Ἀνατολῇ, ὠμίλησε διὰ μακρῶν πρὸς ἐκπληξιν πάντων διότι οὐδεμίαν εἶχεν ὁ λόγος του σχεῖν πρὸς τὸν ἱστορικὸν βίον τῶν Ἀνατολικῶν ἐθνῶν περὶ τινων σχολείων, ἅτινα ὑπὸ ἀλλοδαπῶν συντηροῦνται ἐν τῇ πρώτῃ Τουρκίᾳ καὶ ὑπέδειξε μετὰ πολλῶν περιφράσεων ὅτι εἰς τὰ σχολεῖα ταῦτα πρέπει πάντες νὰ πέμψωσι τὰ τέκνα των ὡς ὑπέρτερα καὶ τῶν Ἑλληνικῶν. Τῶν ἀκρωμένων τις παρετήρησε πῶτον μὲν ὅτι δὲν πιστεύει τὰ ὑμολογούμενα σχολεῖα νὰ εἶναι ἀνώτερα τῶν γυμνασίων τῆς Θεσσαλονίκης καὶ τῆς Ἀδριανουπόλεως, τῆς ἐν Ἰωαννίνοις Ζωσιμαίας Σχολῆς, τῆς Εὐαγγελικῆς Σχολῆς τῆς Σμύρνης καὶ τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Μεγάλῃς τοῦ Γένους Σχολῆς, ἀφ' οὗ μάλιστα εἶναι γνωστὸν ὅτι ἐν ταῖς ξέναις ἐκείναις σχολαῖς εἶναι σχεδὸν παρημελημένη ἡ σπουδὴ τῆς ἀρχαίας Ἑλληνικῆς γλώσσης, ἥτις εἶναι θεμέλιον ἄριστον καὶ οἰκοδομία καὶ κορυφωμα πάσης ἀνθρωπιστικῆς παιδείας. Ἀλλὰ, προσέθηκεν ὁ τὰς παρατηρήσεις ταύτας ποιήσας ἀκρατῆς ὅτι, καὶ ἂν τὰ τῶν Ἑλλήνων σχολεῖα ἦσαν καὶ πολλῶ ὑποδεέστερα παρὰ τὰ τῶν ἀλλοδαπῶν, τὰ σχολεῖα τὰ ἡμέτερα πρέπει νὰ προτιμῶνται ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων, διότι ὁμιλοῦσιν εἰς τὴν ψυχὴν μας τὴν ἐθνικὴν· εἶναι τὰ ἡμέτερα σχολεῖα ἀγκάλῃ μητρὸς, ἥτις δὲν ἐπαυδεύθη μὲν τὰ περὶ ἀνατροφῆς νηπίων, ἀλλὰ καὶ μὲ τὸ βλέμμα τῆς αὐτοῦ, τὸ ἐκπέμπον μειλίχιον, λάμψιν στοργῆς, θάλλει τὸ τέκνον της καὶ ζωογονεῖ αὐτό, ἐν ᾧ τῆς πεπαιδευμένης τροφοῦ αἱ περιποιήσεις ψυχρὰ καὶ τυπικὰ ἐναγκαλισματα παγώνουσι τὸ σῶμα καὶ τὴν καρδίαν. Ταύτην δὲ τὴν γνώμην ἔχει καὶ ὁ Ἑλληνικὸς λαός, ὅταν λέγῃ, «ἄς μὲ κρατῇ ἡ manoῦλα μου, καὶ ἄς μὲ κρατῇ ἡ ἄνω κάτω». Τοιαύτην δὲ γνώμην εἶχον καὶ οἱ εἰπόντες ὅτι οὐδεμία μουσικὴ καὶ οὐδεμία ποίησις εἶναι γλυκυτέρα τῇ τῆς μητρὸς ἡμῶν ἢ φωνῇ, τὸ βαρυκάλημα αὐτῆς, οἱ παρήγοροι αὐτῆς λόγοι ἐν ᾗς κινδύνων ἡ νόσου, αἱ θύραι αὐτῆς εὐχαί.

αὐτῆς εὐχαί.  
Τοιαύτη ἀγιοτάτη μήτηρ, πολλῶν θεαίως ἀγιοτέρα καὶ  
ἱερωτέρα, εἶναι ἡ πατρίς, καὶ ὁ Σακράτης τοῦτο κηρύττει  
λέγων τὴν πολυθρόνητον ἑκτοσε γενομένην γνώμην· ἀκαί  
ἀπὸ τὸν πατέρα καὶ ἀπὸ τὴν μητέρα καὶ ἀπὸ τοὺς ἄλλους  
προγόνους ἅπαντας πολυτιμότερον εἶναι ἡ πατρίς καὶ σεβα-  
στότερον καὶ ἀγιώτερον, τοῦτο εἶναι τὸ εὐγενέστατον συναί-  
σθημα τῆς φιλοπατρίας ὅπως οἱ θεοὶ κρίνουσι καὶ οἱ ἄνθρω-  
ποι οἱ ἔχοντες νοῦν·

ποι οἱ ἔχοντες, νοῦν.  
Ἀλλὰ τί εἶναι φιλοπατρία; Ἡ ἀγάπη ἡ ἀσυνείδητος πρὸς  
τὸ ἔδαφος, ὅπου ἐγεννήθημεν. Τοῦτα ἔχει καὶ ὁ σκύλος,  
ὅστις ὑπαρκασπίζει τὴν οἰκίαν τοῦ κυρίου του, καὶ ἔτι μάλλον  
ἡ γαλῆ· διότι ὁ σκύλος συναπέχεται μετὰ τοῦ τρέφοντος αὐ-  
τὴν κυρίου εἰς ἄλλην οἰκίαν, ἡ δὲ γαλῆ ἰσχυρῶς μένει ἐν τῇ  
οἰκίᾳ, ἐγκαταλείπουσα καὶ τὸν κύριον, διότι νομίζει ὅτι τοῦ  
κτιρίου εἶναι ὁ τροφοδότης. Οὐδὲ τὸ δουλευντὸς εἰς δε-  
σπότην ὄντου δούλου ἢ τοῦ ἐκουσίως καὶ ζωῶδως ὑποκύ-  
πτοντος εἰς κατακτητὴν ἢ ἀγάπην πρὸς τὴν γῆν, ὅπου οἱ ὀφ-  
θαλμοὶ του τοῦ πρώτου ἡνοίχθησαν εἰς τῆς δουλείας τὸ σκό-  
τος, εἶναι φιλοπατρία. Οὗτοι ἔχουσι τὸ ἐνστικτον τοῦ ὄνου ἢ  
τοῦ ἵππου πρὸς τὴν ἀποθήκην τῆς τροφῆς αὐτῶν, τὴν φάτ-  
νην. Οὔτε οἱ ἀγαπῶντες χάραν τινά, διότι ἐν αὐτῇ ἔχουσι  
τὰ συμφέροντά αὐτῶν, τούτου δι' ἕνεκα θέτοντες αὐτὴν

ETAPELA INTERDITTA ON REACTION

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΑΡΧΕΙΟΥ ΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΝ

Алх. Танак 63 а

0010-9181

APR 30 253

υπεράνω τῆς ἀγίας πατρίδος· οὗτοι οἱ λέγοντες ἀπατρίς εἶναι, ὅπου τις εὐτυχεῖ, ἔχουσιν οὐχὶ συναίσθημα, ἀλλὰ τὸ ἐνστικτον τοῦ κανθάρου, ὅστις ἀγαπᾷ τὴν ἀποθήκην τῆς σωρευθείσης ὑπ' αὐτοῦ κόπρου, ἥτις καὶ ἐλευθερία δι' αὐτὸν καὶ πατρίς εἶναι.

Πατρίς εἶναι ἡ μήτηρ γῆ τοῦ ζῶντος ἐλευθέρου ἐν αὐτῇ καὶ ἀποθνήσκοντος ἐλευθέρου. Διὰ τοῦτο φεύγει τις πολλάκις τὴν γῆν τῶν πατέρων, ὅπως ὁ Κοραῆς, ἐν ὧν κακοῦργοι ἐπιδρομεῖς πατοῦσιν αὐτήν, ἵνα μὴ καὶ ζῶν βλέπῃ αὐτοὺς καὶ νεκρὸς ἐτι αἰσθάνεται τὰ μιὰρὰ πατήματά των, βαρύνοντα ἐπὶ τὸ μνημα του. Οὕτως ὁ Δημήτριος Χαριτόπουλος, ὁ ἀδελφὸς τοῦ ἐπισκόπου Σαλῶνων Φιλοθέου τοῦ ὑπὲρ ἀπελευθερώσεως τοῦ γένους ἡμῶν μετὰ τὰ ὅπλα εἰς χεῖρας πολεμήσαντος καὶ φονευθέντος (1694), ἔγραψεν ἐν τῇ διαθήκῃ αὐτοῦ, ἥτις τὰ ἀγιώτατα πνέει μῦρα τῆς ἐθνικῆς ψυχῆς, «ὅν δώσῃ ὁ πανάγαθος Θεὸς καὶ ἐλευθερωθῇ τὸ δυστυχισμένον γένος μας ἀπὸ τὸν ἀντίχριστο καὶ ἀνελεήμονον Ἀγαρηνόν, νὰ ξεθάψῃ τὰ κοκκαλά μου καὶ τὰ κόκκαλα τοῦ μακαρίτου ἀδελφοῦ μας Φιλοθέου, ποῦ τὰ ἔχω κρυμμένα σὲ μιὰ σακούλα στὴ σπηλιὰ ποῦ γνωρίζει (ἐν Ζακύνθῳ) καὶ νὰ τὰ θάψῃ μαζί καὶ κοντὰ στὰ κόκκαλα τῶν γονιῶν μας εἰς τὴν ἐκκλησίαν τῆς πατρίδος μας (Ἀγία Εὐθυμία τῆς Παρνασσίδος). Μὰ τὸ ξαναλέγω, σὺν ἐλευθερωθῇ καὶ ὅχι τώρα ποῦ εἵμαστε σκλάβοι. Καὶ ἂν κάμῃ ἔτσι νὰ ἔχῃ τὴν εὐχὴ τοῦ Φιλοθέου καὶ ἐμένα, ἀλλέως τὴν κατάρα μας».

Ἀλλὰ δύναται τις νὰ εἶναι ἐλεύθερος, καὶ ἂν μὴ φεύγῃ ἐκ τῆς πατρίδος, ἀλλὰ μένῃ ἐν αὐτῇ, καὶ ὅταν σιδηρὰ χεὶρ κατακτητοῦ πιέζῃ αὐτόν, ὅπως τοὺς πατέρας ἡμῶν ἡ τουρκοκρατία (Πάτρια προηγούμενον φύλλον). Ἀλλὰ μάλιστα ποθεῖ καὶ στέργει ὁ τοιοῦτος, ἐλεύθερος τὸ φρόνημα ἀνὴρ, τὴν γενετείραν γῆν ἐλευθέραν, ὅποιαδήποτε καὶ ἂν εἶναι, ὅποιασδήποτε καὶ ἂν ἀπολαμβάνῃ ἐν τῇ ξένῃ τιμὰς ἠθικὰς ἢ ἀμετρον πλοῦτον, ὅπως ἰσχυρῶς ἐπόθει ὁ Ὀδυσσεὺς τὴν Ἰθάκην. Εἶχεν ἐκριφθῇ εἰς τὴν νῆσον Ὠγυγίαν, ὅπου ἔσωσε καὶ περιέβαλψεν αὐτόν ἡ θεὰ Καλυψώ, ἡ βασιλεύουσα τῆς νήσου. Αἰώνιον ἔαρ περιστέφει τὸ περικαλλές ἀνάκτορον αὐτῆς, τὸ ἐν τῇ νήσῳ σπήλαιον. Τοῦτο ἐν μέσῳ πυκνοῦ ἔκειτο δάσους ἐκ σκλήθρων καὶ αἰγείρων καὶ εὐώσμων κυπαρίσσω, ὑπὸ ἀμπέλου θαλερᾶς περιεβάλλετο καταφόρτου ἐκ σταφυλῶν, ἴων καὶ ἀγρίων σελίνων εἶχε περὶ αὐτὸ μαλακοὺς λειμῶνας, οὓς τέσσαρες κρῆναι ἐδρόσιζον χρυστάλλινον προχέουσαι ὕδωρ. Καὶ θεὸς ἀθάνατος ἂν ἤθελεν ἴδῃ αὐτό, ἐκ ψυχῆς ἤθελε θαυμάσῃ. Ἐκεῖ ἡ Κλυψώ διαμένει· τὴν θείου κάλλους ἀναδρομὴν τοῦ σώματος αὐτῆς ἐπένδυμα περιβάλλει ἀργυρολαμπές, λεπτὸν καὶ χαρίεν, ζώνην δὲ χρυσὴν θελεκτήριον ἔχει περὶ τὴν ὀσφύν· μετὰ τὴν φωνὴν τῆς δὲ, θεᾶς φωνήν, πληροὶ τὸν περὶ τὸ σπήλαιον χώρον μουσικῆς μελωδίας. Καὶ ὅμως οὐδεμία πασῶν τούτων τῆς θεᾶς τῶν χαρίτων θέλγει τὸν Ὀδυσσεά. Ὑπόσχεται τέλος αὕτη, ἡ θεὰ, νὰ καταστήσῃ

τὸν Ὀδυσσεά ἀθάνατον, μακρὰν αὐτοῦ συγχρόνως ἀποδοῖκουσα τὸ γῆρας, ἂν ἤθελε νὰ μείνῃ πλησίον αὐτῆς. Ἀλλὰ μεγαλοφυῆς ἦρως, ὁ ἐκστρατεύσας καὶ ἐκπορθήσας τὴν Τροίαν χάριν τοῦ μεγαλείου τῆς πατρίδος, τῆς Ἑλλάδος, καὶ ἀσφαλῶς γνωρίζει ὅτι ὁ Ποσειδῶν ὠργισμένος κατ' αὐτὸν διότι τὸν υἱὸν τοῦ Πολύφημον εἶχε τυφλώσῃ, καὶ ἀλλοδαπὴν ναυάγια φυλάττει δι' αὐτόν ἐν τῇ θαλάσῃ· ὅμως καὶ τοὺς κινδύνους περιφρονεῖ καὶ τὰ θέλητρά τῆς θεᾶς καὶ ἀθάνατον βίον ἀπορρίπτει, παρὰ τὴν ἀκτὴν δὲ τῆς νήσου καὶ θήμενος, μετὰ δάκρυα καὶ στεναγμούς καὶ πόνους τὴν ψυχὴν τοῦ σπαράττων, ἔχει ἐστραμμένα τὰ βλέμματα, ὅπου τὸν ὀρίζοντος πιστεύει ὅτι κεῖται ἡ Ἰθάκη του, ἕνα μόνον ἔχων πόνον, νὰ ἐπανίδῃ τὴν πατρίδα του, καὶ ἂν τοῦτο δὲν εἴναι ὠρισμένον ὑπὸ τῆς θεᾶς θελήσεως, τοῦτο τοῦλάχιστον ποθεῖ· οἱ θεοὶ εὐμενῶς δὲ ἐπιτρέψωσι νὰ ἴδῃ ἐκ τῆς ἀγίας τῶν πατέρων τοῦ γῆς καὶ καπνὸν μόνον ἀναθρόσκοντα καὶ παρευθύνῃς ἀποθάνῃ.

(Ἀκολουθεῖ)

## ΤΟ ΛΕΥΚΩΜΑ ΤΗΣ ΠΑΤΡΙΔΟΣ

### Τί ἔγραψαν οἱ ξένοι.

Εἶμαι πάντοτε εἰσιμος νὰ ἀνακράξω μετὰ τοῦ Πλωτίου ὅτι εἰς τὰς Ἀθήνας δεόν νὰ μεταβῇ τις ἵνα σεβασθῇ τοὺς θεούς.

Μοντεσκιέ.

## ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΤΗΣ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΠΑΤΡΙΩΝ ΑΜΥΝΗΣ

### Δωρεαὶ ὑπὲρ τῶν τῶν Πατριῶν.

Ἡ μεγάλη εὐεργέτις τῆς Ἐταιρείας κ. Δουίζα Ριανκούρ ἀπέστειλε ὑπὲρ τῆς ἐκδόσεως τῶν Πατριῶν νέαν δωρεάν τῆς ἐκ δρ. 500.  
Ὁ ταμίας τῆς Ἐταιρείας κ. Γ. Μαρῖνος ἐτήσιαν συνδρομὴν τοῦ ἐκ δρ. 300.  
Τὸ Ἑθνικὸν Πανεπιστήμιον ἐτήσιαν συνδρομὴν τοῦ δρ. 250.  
Ὁ ἀρχιερατικὸς Ἐπίτροπος Βελθενδοῦ σεβ. κ. Χαρίσιος Ν. Δ. σμύρολους δρ. 70.  
Ἡ κ. Ἐλένη Μουρούζη δρ. 20.  
Ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος Γόρτυνος Ἰωάννης δρ. 5.  
Ὁ κ. Ν. Πίστης (Καίρου) δρ. 10.

## ΒΡΑΧΕΙΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Α. Δ. Χ α λ κ ι δ α Εἰς ἀπαντας τοὺς εὐχρηθέντας ἡμῖν ἐπὶ τῇ νέῃ ἔτει ἀναποδίδωμεν ἐγκαρδίως εὐχάς. Κ. Α. Τ. Τ ἡ ν Ὡς παραπέμπομεν εἰς τὸ κύριον ἄρθρον τῆς 5<sup>ης</sup> Ῥ γ ε σ ξένοι εἶναι πάντοτε οἱ ἴδιοι.—Δ. Χ. Ὀδηγόν. Οἱ ἐπιθυμοῦντες ρωστικὰς διευθύνσεις ἐπὶ τῶν φακέλων παρακαλοῦνται νὰ τὰς στέλλωσι ἐντύπους ἢ καὶ χειρογράφους.—Κ. Ι. Δ. Δ ο γ γ ᾱ ς. Τοιοῦτον τι δὲν ἠδυνάμεθα νὰ ὑποσχεθῶμεν ἀλλὰ περὶ ἡγήσεν ὁ γράψας ἐν τῇ Π α ρ ν α σ ῶ διότι οἱ παλαιοὶ τόμοι ὑπὸκεινται εἰς τὴν γνωστὴν διατίμησιν.

τῶν ὑπὸ τὰ ὅπλα πολιτῶν ἀποζημιώνουσας τὰς οἰκογενεῖας των.

Τὸ ἀσφάλιστρον ἐκωνοσίθη εἰς 4 ο) ἐπὶ τοῦ ἀσφαλιζομένου κεφαλαίου κατὰ τριμηνίαν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν ἐχθροπραξιῶν. Οὐδεμία διατύπωσις ἀπαιτεῖται οὐδὲ ἱατρικὴ ἐξέτασις διὰ τὴν πραγματοποιήσιν μιᾶς τοιαύτης ἀσφαλείας.

Οἱ βουλόμενοι νὰ ἀσφαλισθῶσι δύνανται νὰ διενεργῶσι τὴν ἐγγραφὴν των εἴτε αὐτοπροσώπως εἴτε δι' οἴου δήποτε συγγενοῦς ἢ ἀντιπροσώπου των.

Λεπτομερεῖς πληροφορίες παρέχονται εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως τῆς Ἐταιρείας οὗτος Σταδίου ἀριθ. 14.

## ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Κεφάλαιον δρ. 5.000.000

Ἐν Ἀθήναις. Ὑποκαταστήματα ἐν Πειραιεῖ, Ἀργεῖ, Πάτραις, Ναυπλίῳ Πύργῳ Κερκύρῳ, Κεφαλληνίῳ, Αἰγίῳ καὶ ἀλλοῖς, ἵνα μὴ ὑπάρῃον μέχρι 5,000 δρ. 4 ο) εἰς πρώτην ζήτησιν. 5 ο) μετὰ ἐν ἑσας.

### Τόκοι καταθέσεων.

8 1) 2 ο) ἀπόδοσις εἰς πρώτην ζήτησιν  
4 ο) » μετὰ τρεῖς μῆνας  
4 1) 4 ο) » μετὰ ἑξ μῆνας  
4 1) 2 ο) » μετὰ ἐν ἑσας  
5 ο) » μετὰ δύο ἔτη  
5 1) 2 ο) » μετὰ τρία ἔτη καὶ πλέον  
Καταθέσεις εἰς χρυσὴν κατὰ 1,20 ο) ὀλιγώτεροι

## «ΑΝΑΤΟΛΗ»

### ΑΣΦΑΛΕΙΑ ΠΟΛΕΜΟΥ

Ἀσφαλιστικὴ Ἐταιρεία Ζωῆς

ἐδρεύουσα ἐν Ἀθήναις.

Ἐταιρικὸν κεφάλαιον 2,000,000 φρ.

Ὁδὸς Σταδίου ἀριθ. 14.

Δέχεται ἀσφαλείας τῶν ἐκ τοῦ πολέμου κινδύνων κατ' ἀπασαν τὴν διάρκειαν τῶν ἐχθροπραξιῶν τόσον τῶν ἐξ ἐπαγγέλματος στρατιωτικῶν, ὥσπερ καὶ τῶν λοιπῶν κληθέν-